

NAZORY

BULLETIN MLÁDEŽE ZTS

"CO BYCH? PŘEŠLAPUJU
NA MÍSTĚ, JAK JE
U NÁS V ČECHÁCH
DOBŘÍM ZVYKEM."

NOVÉ
ČÍSLO

89

Anketa :

PROČ VYDÁVAME MLÁDEŽNICKÝ ČASOPIS V ZTS ?

Jaroslav Havlíček

Já osobně si myslím, že hlavní přínos pro mladé a doufejme, že nejen pro ně, bude v tom, že časopis NÁZORY se stane prostředkem k všestranné diskuzi a výměně stanovisek. A výměna názorů, tříbení postojů umožňují kráčet po jedné z nejjistějších cest, vedoucích k pochopení podstaty dané věci, jejímu procesu a tudíž jej i lépe zpětně ovlivnit.

Každá skupina, kolektiv lidí, která je určitým způsobem organizována a usiluje o naplnění vytyčených cílů (a jaké jsou cíle celozávodové organizace SSM nemusím zajisté rozvádět - napomáhat všestrannému rozvoji osobnosti mladého člověka a jeho aktivního zapojení do života v naší společnosti) musí dosáhnout splnění dvou předpokladů pro úspěšnou činnost:

- aktivního zapojení každého člena organizace do společného úsilí
- využívání "kolektivního rozumu" organizace.

První bod je splnitelný tehdy, jestliže člen má zájem na tom, aby byl členem organizace. A to je podmíněno tím, že činnost organizace je pro člena zajímavá a něčím jej obohacuje (zcela pomíjím důvody vstupu, se kterými se musíme urychleně vypořádat, a to strach z důsledků nečlenství, což vede pouze ke karierismu a přetvářce). A aby toto mohla organizace svému členu nabídnout, musí mít on zase možnost vyslovit své názory, požadavky a nápady.

Nyní ke druhému bodu. Každý z nás zná pořekadlo: "více hlav víc ví", které je stručným vyjádřením principu, že největším hybným faktorem v duševní sféře je svět různých názorů. A proto, jestliže chceme rozvoj činnosti naší CZO, tak nejlépe toho docílíme zapojením všech členů do výměny názorů.

Ovšem otázkou je, jak umožnit výměnu názorů všech svazáků. Nejlepší by bylo setkání všech členů či alespoň velkého počtu jejich zástupců na konferenci. (Uvedomme si v této souvislosti, jak velký impuls pro činnost strany a celé společnosti představovala v SSSR otevřená výměna názorů na XIX. všesvazové konferenci KSSS.) Ale konference se pořádá jednou za rok a není únosné pořádát ji častěji.

Přesto se zde nabízí řešení. Zvolit za onu tribunu názorů, dostupnou pro každého a slyšitelnou pro všechny svazáky, časopis, kde bude každý moci říci svůj názor, připomínky a stanoviska. To bude zároveň náš příspěvek

k rozvoji veřejné informovanosti, jejíž význam pro socialistickou společnost hodnotí M. Gorbačov takto:

"V rozvoji veřejné informovanosti vidíme způsob akumulace nejrozličnějšího mínění názorů. Nemůžeme postupovat vpřed, jestliže nebudeme prostřednictvím kritiky, zvláště pak kritiky "z dole", prověřovat svou politiku, bojovat s negativními jevy a předcházet jim. Bez toho si demokracii vůbec neumím představit."

Shrnutí do jedné věty:

mládežnický časopis začínáme vydávat proto, abychom získali prostředek k vytváření kolektivního názoru a tak aktivizovali naši CZO SSM.

Josef Bernard

Aby každý mohl někam svobodně napsat svůj názor na jakoukoli oblast našeho života. To si myslím, že nám chybí nejvíc.

Vladimír Klement

Podle mého názoru časopis přispěje k širší a otevřené výměně názorů, tomu odpovídá i název, mezi mladými lidmi a samozřejmě mezi nimi a hospodářskými a politickými složkami na závodě. Své názory zde budou moci publikovat všichni pracovníci závodu. Může se zde hovořit na jakékoli téma. O zdroje informací nemusíme mít obavy, protože problémů je v našem závodě, i v naší společnosti víc než dost a časopis nám může pomoci je vyřešit.

Zároveň časopis přispěje i k větší informovanosti mladých lidí o sportovních, kulturních a jiných akcích pořádaných CZV a ZO. Všechny tyto akce budou publikovány s měsíčním předstihem. Nedílnou součástí časopisu by měl být i boj o zlepšení životního prostředí, což je v dnešní době vysoce aktuální. Pravidelné rubriky jako je třeba "tramská dvoustrana" určitě zvýší atraktivnost časopisu. Na škodu věci je jenom to, že jsme časopis nevydávali už dříve.

Proč je SSM formální ?

Není už žádným tajemstvím nezájem mladých lidí o činnost SSM. Zkuste se zeptat někoho z nižších svazáckých funkcionářů na problémy základní organizace. Většinou si zejména bude stěžovat na nezájem lidí dělat cokoli organizovaně. Jestliže se něco podniká, účastní se organizování malá část členské základny. Kdo pracuje v SSM, nebo to alespoň zkusil, snaží se přijít na to, čím to je.

Recept by se dal říci jednou větou: "Budeme-li chtít získat celou členskou základnu, musí členy základní organizace spojovat zájem o něco. Ne pouze to, že pracují v jedné hale, nebo bydlí ve stejné ulici". Ano, takhle bychom mohli nastínit základní problém. My se to ovšem dále pokusíme rozvést ještě více.

V SSM může pracovat mladý člověk od 15 do 30 let. Vyjimkou ale nejsou ani starší svazáci. Už nám vyvstává problém první. Zkuste sjednotit zájem mladého 18-ti letého člověka se zájmem 30-ti letého, který už ve většině případů má jedno či více dětí. To je ovšem pouze generační problém. Ten by se snad dal překlenout. Ano, můžeme vyvíjet činnost, s kterou budou souhlasit oba jmenovaní. Můžeme pro ně třeba uspořádat zájezd. To je docela vděčná akce. Ovšem i tak si asi ten 18 letý bude zábavu představovat jinak než 30 letý.

Ale my máme před sebou daleko větší problém. Představte si, že by vám jako předsedovi základní organizace přišlo 10 nových lidí. Všichni chtějí pracovat v ZO. Dva fandí folku, trempingu a podobným věcem. Dva se nejlépe cítí ve víru diskoték, rádi chodí do biografu, případně by uvítali koncert populárního zpěváka. Další dva jsou velice mladí a baví je nejnovější rocková muzika, každou sobotu navštěvují čaje či podobné akce. Další vede pionýrský oddíl, dětem dává všechno a nejraději by činnost celé organizace směřoval na činnost pro děti. Jiný je už ženatý a má dvě děti. Akcí a brigád se bude zúčastňovat těžko. Nejraději by uvítal příjemné posezení, kam by pozval i svou manželku. Pak máme ještě sportovce, čtenáře a další. Prostě stmelujte kolektiv lidí, které nic nepoutá, akorát to, že spolu pracují nebo bydlí v jedné ulici.

Nad tím se pořádně zamyslete! Srovnajte to s vlastními zkušenostmi. Jaké ale tedy je řešení? Pionýrská organizace už s řešením přišla. Zjistila nesmysl v tvoření pionýrských oddílů po třídách. Přednost už se dává zájmovým oddílům. Ať si každé dítě vybere svobodně do jakého oddílu chce docházet,

co chce dělat.

Já vím, je o hodně pohodlnější rozdělit základní organizace po pracovištích. Organizace je jednotná a hlavně dosáhne se daleko větší členské základny. Ale jaké základny. Jsou v ní lidé, kteří do svazu vstoupili pro "čárku" a proto, aby se na ně nekoukalo skrz prsty. A to už vlastně souvisí se zkvalitňováním členské základny jak KSČ tak SSM. A nejsou toto problémy současné doby? Nezdůrazňují tyto úkoly poslední sjezdy a zasedání KSČ i SSM? Můžeme zůstat u dosavadní organizace SSM, ale potom mně osobně se zdá boj s formálností beznadějný.

Důkazem těchto mých tvrzení mohou být úspěchy některých základních organizací v provozování své činnosti. Všimněte si, že v drtivě většině případů jsou to organizace, kde se vzácně podařilo dát dohromady lidi se zájmem o stejnou oblast.

Řešení se tedy rýsuje. Co tedy upustit od dosavadního sdružování lidí a začít je sdružovat podle zájmů. Pak bychom se mohli vyhnout pořádání akcí pro akce, jenom proto abychom dosáhli co nejlepšího umístění v socialistické soutěži. Skončilo by věčné dohadování ve výboru ZO co dělat, aby se zúčastnilo alespoň 20 lidí. Představte si základní organizaci, ve které by většina fandila folku, country a trampingu. Nemyslíte, že partu takových lidí spíše dostanete na dvoudenní brigádu, když budou vědět, že si budou rozumět, že si večer sednou k táborovému ohni, zazpívají si a pořádně si promluví.

Nebo si představte partu lidí, kterou spojuje stejný zájem - děti. Co dobrých věcí by pro děti udělali. Kolik her a zábavy by připravili. Jak by se dále stmelovali dětské oddíly, které tito lidé vedou. I ty brigády by se s dětmi udělaly. *

Ptáte se co udělat s těmi, kteří žádný zájem nemají? Ti stejně o žádnou organizovanou zábavu zájem neprojevují. A mordovat je na večírku se stereotypní zábavou: kdo spofádá dříve 5 vajíček, kdo přejde dříve místnost po 2 papírech, dávat jim chytré otázky na papíře a podobné soutěže. To raději ne. Z lidí není přece třeba dělat cvičené opice. Chceme, aby měli opravdové zájmy. Ať je spojuje kultura, sport, příroda.

PS: Probráno s Karlem Šebestou v pivnici DK ROH.

S radostí uvítáme vaše připomínky a názory k tomuto tématu.

(-hp-)

Kdo nebude líný, ten si vydělá

praví se v provolání ÚV SSM "Náš program - přestavba a demokracie", uveřejněném 9. 3. 1989 v Mladé frontě, v souvislosti s hospodařením základních organizací a využíváním nových forem socialistického podnikání v SSM.

A jaké nové formy socialistického podnikání může naše CZO SSM ZTS vlastně využívat? Zde jsou některé z nich:

- práce ZO SSM prováděné pro vlastní mateřskou hospodářskou organizaci na základě HS
- provozování malých vodních elektráren
- výroba a prodej tělovýchovného nářadí a náčiní (kroužky ringo, míče sálové kopané atd.)
- vývoj a výroba polytechnických pomůcek a dalších zařízení pro vědeckotechnickou činnost mládeže (vzorky, testery, nástroje, vývoj, ověřování, výroba hardware, vývoj a uplatnění know-how), výroba a prodej videoprogramů a lektorská činnost v oblasti VTR
- veřejný provoz bufetu ve vlastním zařízení a dále v souvislosti s pořádáním politicko výchovných, tělovýchovně branných a kulturně společenských akcí.

Tyto příklady jsou uvedeny ve směrnici pro hospodářskou činnost ZO SSM a PS, schválené 16. 12. 1987 sekretariátem ÚV SSM.

Jak je vidět určité pole působnosti pro získávání finančních prostředků (vedle tradičního placení příspěvků, sběru šrotu apod.) tímto dokumentem naše ZO získaly.

Všichni se asi shodneme v tom, že čím více prostředků bude mít naše CZO k dispozici, tím zajímavější, přitažlivější a stimulující akce budeme moci pořádat (možná by mohly i přispět k řešení bytových problémů členů apod.). Takže teď jde o to, jak těchto možností co nejlépe a nejdříve využít, tj. mít nápady, dobře to organizačně připravit a realizovat.

V současné době CZV usilovně podniká první kroky - shání vhodný objekt pro vybudování klubu CZO SSM ZTS se záměry získat nejen místo pro různé formy zajímavého využívání volného času, ale zároveň pro provoz veřejného stravovacího zařízení typu nealkoholické kavárny pro příjemné posezení.

Toto je však pouze jedna z možností. Proto přemýšlejte a s nápady třeba i na první pohled bláznivými či neuskutečnitelnými, neboť ty mohou inspirovat ji-

ného, se obraťte na svého předsedu ZO nebo přímo na Ládu Klementa /tel. 5911/, anebo napište příspěvek do "Názorů" a odešlete Pepovi Bernardovi (viz výzva na dalších stranách).

(-eh-)

Beseda

z cyklu přednášek a besed k problematice životního prostředí proběhne dne 13. dubna 1989 - čtvrtek ve 14.45 hod. v jídelně TSH.

Přednáší člověk nadmíru znalý a zapálený pro věc Ing. Kydlíček z plzeňské odbočky Českého svazu ochrany přírody (ČSOP), kterého již známe z první části a z dvou besed k otázkám sexuality a rodinného života.

Tentokrát se dozvíme o aktuálních problémech a poznatcích z problematiky životního prostředí a o činnosti ČSOP. Pro svazáky se jedná o akci svazáckého vzdělávání - 2. téma tvorba a ochrana životního prostředí, ale zároveň zveme každého, kdo má zájem dozvědět se něco nového. - PŘIJĚTE

Chcete besedovat o závodě?

Pokud ano, přijďte na besedu na toto široké téma. Seznámíte se s názory a představami některých vedoucích pracovníků a představitelů našeho závodu (konkrétní pracovníky nelze nyní jmenovat, ale pravděpodobně bude přítomen vedoucí ekonomického úseku Ing. Matyáščík, vedoucí DPÚ Ing. Starý, předseda ČZV KSČ s. Fakan, předseda ČZV SSM s. Klement a další).

Beseda je neformální a tudíž otevřená pro každého a dobrovolná. Je připravována z podnětu s. Fakana, který také zabezpečí účast vedoucích pracovníků. Impulsem byla také naše závodová konference SSM, na které se rozběhla zajímavá debata na toto téma, po skončení jednání, s Ing. Matyáščíkem, s. Fakanem a některými delegáty a která byla vyvolána diskusním vystoupením s. Tausche - Proč zastáváme za vyspělými kapitalistickými státy.

Takže se promýšlejte dotazy a problémy, kterých je dostatek a přijďte. Výměna názorů neškodí nikomu.

Místo konání: konferenční sál /kinosál/ - TSH, 2. patro

Datum konání: **4.5. ve 14.40**

To chce klid !

Také se vám to stalo? Jdete po městě, potřebujete si zavolat. Vidíte docela pěkný oranžový automat. Přistoupíte, položíte korunu, vytočíte číslo, volaný se ozve a automat-necita schlamstne korunu. Zatím je všechno v pořádku, ale vzápětí zjistíte, že slyšíte, ale nejste slyšen. Ano nové telefonní automaty už se staly pověstné.

Rekord jsem zaznamenal v pasáži domu hrůzy ..., pardon nového kulturního domu. Tam jsou tyto automaty hned tři vedle sebe. Ani jeden nefunguje, z toho dva opět schlamstly moje dvě koruny. Rozzuřen do neptičetnosti jsem se vydal hledat fungující automat, abych mohl zavolat na opravy. Konečně na náměstí jsem se dovolal a vztekle jsem se otázel, kdo mi bude vracet ty koruny naházené do tří nefungujících oranžových beden. Paní byla velmi slušná

a zřejmě mne dobře chápala. Odvětila: "Víte, my sami už si nevíme rady. Jezdíme denně na několik oprav a urgujeme u výrobce. Bohužel pořád se nic neděje."

Takže řešení? Zkuste si zavolat z okna. To vás určitě vyjde levněji.

(-hp-)

ZASAŇTE SE O ODSTRANĚNÍ HESEL, KTERÁ NÁM NIC NEŘÍKAJÍ!!!

SWAZÁCKÁ AKCE :

Živá zeď -

příspěvek SSM k roku 1989 - roku péče o životní prostředí, čistoty a pořádku

Málo platné, prostředí ve SKODOVCE má hodně daleko k tomu, co bychom si všichni představovali pod pojmem příjemné prostředí k pracovní činnosti.

Příčiny tohoto stavu jsou různé, ale vedou k jedinému závěru: situace vyžaduje urychlené řešení a každý příspěvek v této oblasti je vítán. A čím více se nás (protože, ať chceme nebo ne, je to problém nás všech) do jeho řešení zapojí, tím dříve docílíme požadovaného stavu.

A proto se obracíme na svazáky SSM s výzvou k účasti na akci

Ž I V Á Z E Ď.

Většina z nás již jistě měla cestu po jedné z hlavních tras napříč Skodovkou směrem od 6. brány u budovy 55, provozu B4 k "toboganu". Tato cesta je od trati oddělena cihlovou zdí v délce několika stovek metrů. Zeď je vysoká cca 2 m, natřená žlutou barvou, která je ovšem místy pokrytá silnou vrstvou prachu (nejvíce snad u objektů našeho závodu - budov 57, 55). Najdou se i místa s opadanou omítkou, prasklinami a na jednom místě se dokonce chodec může přesvědčit, zda za zdí právě neprojíždí vlak, k čemuž lze využít otvor ve zdi velikosti lidské hlavy.

Chůze kolem zdi v tomto stavu člověku jistě na náladě ani pracovním nadšení nepřidá.

A tak navrhuje:

Nejdříve zeď upravit (praskliny apod.) a pak z ní učinit pestrobarevnou potěchu zraku a u vnímavých jedinců i ducha. A to tak, že na jednotlivá pole zdi se přemalují výkresy dětí na téma "Zdravá příroda očima dětí". Výkresy se získají od dětí z naší patronátní školy, kde se vyhlásí za tímto účelem výtvarná soutěž. Nejlepší práce se přemalují s uvedením jména autora, jeho věku a školy:

Od akce si slibujeme tyto přínosy:

- chůze kolem barevné zdi s veselými, optimistickými výjevy bude daleko příjemnější
- zeď bude udržována

- obrazy budou podvědomně aktivovat k zachování zdraví přírody
- zajímavá akce pro děti z patronátní školy
- posílí se prestiž našeho závodu.

Organizační zabezpečení akce "ŽIVÁ ZED":

- nebudeme "oživovat" celou zeď, ale pouze část přilehlou k objektům našeho závodu, tj. od 6. brány až zhruba do poloviny vzdálenosti mezi mostem a lávkou pro pěší přes trať - vedle budov 55 a 57
- svazáci ostatních "ke zdi přilehlých" závodů (Nářadí, OB, ÚZO, Hutě) budou vyzváni k následování
- uzávěrka soutěže výkresů z patronátní ZŠ 31. 3. 1989
- oprava a namalování zdi do 30. 4. 1989

Celá akce bude projednána na závodové konferenci SSM dne 28. 2. 1989. Veškeré práce budou prováděny jako brigádnická činnost mimo pracovní dobu. Objem prací je poměrně velký a proto vítáme zapojení každého pracovníka ZIS.
(-eh-)

Bližší informace: ČZV SSM s. Klement č.t. 5911

ANKETNÍ OTÁZKA PRO PŘÍŠTÍ ČÍSLO:

je chápána jako pobídka pro každého, kdo čte náš časopis. Tentokrát vyjádříte svůj názor na problém

PROČ JE SSM FORMÁLNÍ ?

První stanovisko je již uvedeno v tomto čísle na str. 4. Čekáme na Vaše písemné odpovědi. Kam je máte posílat se dozvíte na poslední straně časopisu, nebo je pošlete přímo předsedovi ČZO SSM Vladimíru Klemen-
tovi (tel. 5911).

ANKETA
PRO VÁS

Budeme si muset zvykat, že v mnoha přístupech, ale i názvech na východiska nebudeme jednotní. Je to přirozené a normální. Naopak nenormální a formální je jednohlasnost, to, že jsme všichni a vždycky pro ... Hlasování proti není proti socialismu, naopak, v zájmu socialismu je hledání variantního řešení, jak lépe, kvalitněji, efektivněji, jak optimálně řešit daný problém.

(Rudé právo)

Vontové v Plzni!

Na ulici padá soumrak. Čím dál tím více se stmívá a šeru napomáhá hustá mlha. Okna domů, lemující temné ulice, se postupně rozsvěčují. Po chodnících spěchají neznámí lidé za svými každodenními starostmi. Tajemný večer rozechvívá duši každého správného chlapce či děvčete, kteří hledají dobrodružství skrytá v ulicích města, různých zákoutích a dvorců.

Za rohem spořitelny se ozývá tlumený hovor několika hlasů, které se zdají patřit starším hochům. Teď se zpoza rohu vynořuje skupina čtyř výrostků, spěchajících směrem k temnému dvoru. V jejich tvářích je zarputilý výraz a není pochyb o tom, že parta řeší nějaký důležitý problém. Každý z přichozích má v klopě svého kabátu či krátké bundy zapíchnutý žlutý špendlík.

Diskutující jsou tak zaujati svým problémem, že ani nezpozorují menšího chlapce, sledujícího je za rohem spořitelny. Jakmile výrostci zmizeli v přítmí dvorku, chlapec u spořitelny dal znamení směrem za roh a rozběhl se za neznámými. Teď už za ním vyběhli tři další chlapci a dvě děvčata. Doběhli ho a jedna z dívek, asi tak třináctiletá blondýnka s copem, se zeptala: "Viděl si Vonty? Kam šli?"

"Viděl. Jsou čtyři a zmizeli mi támhle v tom dvorku. Určitě mají s sebou ježka v kleci. Jeden z nich říkal, že by HO už měli odevzdat někomu jinému. Už ho prý mají moc dlouho!" odpověděl chlapec, který dosud sledoval Vonty.

Další chlapec v hnědých manšestrácích a tmavě modré teplákové bundě, která nesla stopy předcházejících zápasů a útěků, vzrušením sotva vyhrkl: "Musíme na ně zaútočit. Ten dvorek má jenom dva východy. Jeden je tady a druhý vraty z Nerudovky. Já s Milenou a Jirkou půjdeme tady a vy jdete Nerudovkou. Za pět minut vyrazíme do dvora a zaútočíme na Vonty. Jeden z nás musí ježka získat."

Skupinka se rozdělila. Jedna polovina, děvče a dva chlapci, vyběhla k Nerudovce. Udýchání doběhli k ústí temné ulice. Nakoukli do několika průjezdů po levé straně, když tu jeden z chlapců tlumeně zvolal: "Tady je to. Poďte, tencehle průjezd je průchozí a vrata jsou otevřena!"

Prošli průjezdem a nakoukli do dvorku. U jedné z konstrukcí na věšení prádla stáli sledovaní Vontové.

"Kolik máme ještě času?" zašeptal chlapec v tmavomodré bundě.

"Už jenom minuta a čtvrt", odpověděl potichu druhý chlapec, když se předtím z blízka podíval na fosforující rařičky hodinek.

"Ty se schovej tady za vrata. Ten s ježkem bude určitě chtít utéct", dndal ještě k dívce.

Všichni netrpělivě očekávali až uplyne stanovená doba. Všem probíhalo tělem nepřijemné mrazení a všichni se třásli nervozitou.

"Téééé !!!" jako výstřel se ozval z druhé strany výkřik známého hlasu. Do dvora se vřítlo pět menších postav. Čtyři Vontové se nejprve zarazili, ale potom se každý rozprchl na jinou stranu. Po krátké honičce jeden z nich zakřičel: "Musíš utéct s ježkem průjezdem!"

Jako vítr se největší Vont rozběhl k vratům průjezdu. Jedním velkým skokem se vyhnul jednomu z vetřelců a už už dobíhá k průjezdu. Chlapec, kterému se na poslední chvíli vysmekl volá: "Jarko, Jarko! Rychle, běž k tobě! Chytni ho!" Rozbíhá se, ale beznadějně zakopává o harampádí uložené na dvorku.

Vont už probíhá vraty. Jen pár metrů ho dělí od volnosti Nerudovy ulice. Vtom ale ze tmy průjezdu po něm vyjíždí ruce vzrušeného děvčete.

"Musíš mi dát ježka!"

Celý zkroušený sahá Vont do kapsy pro "ježka v kleci" a odevzdává ho děvčeti. To vzrušeně chytá drahocennost do ruky a vybíhá do ulice, kam už se sbíhají další chlapi a děvčata.

Jarka běží, oči jí září, na tváři šťastný úsměv vítěze a křičí: "Mám! Mám! Vyhráli jsme! Vontové jsou poraženi!"

Ano, skončila hra "Vontové v Plzni". Pro děti z Plzně jí připravil TOM Žlutý kvítek a díky mu za to. Postaral se o napětí a vzrušení několika desítek chlapců a děvčat z Plzně. Úsilí, které organizátoři vydali na přípravu hry se vyplatilo.

O tom svědčil i konečný nástup dětí a "Vontů" (Vontové byli dospělí lidé, kteří si také s chutí zahráli) před loděnicí zmíněného oddílu. Vítězný klub obdržel vzácné pamětní listiny a vítězka čtvrtý díl populárního kresleného seriálu Rychlé šípy. My už se můžeme těšit na další opakování této hry příští rok.

Díky panu Foglarovi za krásný námět a díky organizátorům za jeho ztvárnění.

P.S. Náš časopis vás bude informovat o další hře Vontové v Plzni opět za rok.

— hp —

Pionýři jinak

O pionýrské organizaci se už namluvilo mnoho. A je pravdou, že často mezi dospělými i dětmi existovaly a existují skeptické názory na toto hnutí. Mohu říci, že někdy oprávněně. V čem tkví jádro tohoto problému?

Je to jasné. Pionýrská organizace se svými administrativními zásahy shora a přehnanou snahou vychovávat děti hlavně politicky stávala pro děti a hlavně pro vedoucí nepopulární. Děti jsou raději za schůzky konané jednou v týdnu a co nejkratší. Vedoucí, kterým je práce s dětmi koníčkem, hledali únik v turistických oddílech mládeže, nebo odcházeli úplně. Na místa vedoucích nastupovali vojáci (je to vycházka navíc), vysokoškoláci (nutné k zápočtu) a další lidé, na kterých to někdo požadoval. Prostě děti vedou ti, co musí a ne ti, co chtějí.

V poslední době se situace začíná měnit. Vedoucím je dáována větší možnost samostatnosti. Ustupuje se od určité nevhodného schématu oddílů po třídách. Objevuje se dávno objevené - oddíly je možné mít chlapecké, dívčí, smíšené, zájmové, všeobecné a hlavně s různým věkovým složením. V těchto oddílech starší můžou předávat své zkušenosti mladším. Zanedbatelné není ani to, že tyto oddíly nikdy nezanikají. Členové odcházejí a přicházejí postupně.

Další dobrou změnu vidím v nástupu lidí, kteří dětem skutečně rozumí. Foglar, Seton, Cooper a další už nejsou pisatelé brakové literatury. Zapletal už nečerpá otrocky ze skautské organizace. Hodně škody nadělali lidé jako s. Svatoš, který rozvinul svou dogmatickou politiku v Mladém světě - rubrika "pro a proti". Znalci ví o co jde. Já jenom připomenu, že drtivá většina odpovědí na anketu nepodpořila již zmíněného pionýrského pracovníka, ale přiklonila se k názorům doporučujícím s. Svatošovi. Díky jim za to.

Ještě něco k pionýrským krojům. Zelená košile byla postavena na roven modré, takže se dá používat všude. Může být určena jednotná pokrývka hlavy a na pravém rukávu může být vyšit jednotný znak oddílu.

Co říci závěrem? Ještě maličkost. Mnoho lidí si představuje socialistickou výchovu jako deptání dětí politickou a historií. Já si jí představuji jako výchovu k pravdě, přátelství, poctivosti, odvaze a věrnosti. Třeba lovením bobříků, nebo plněním modrého života. Prostě dělat pro pionýry přitažlivě a ne školními metodami je od pionýrské činnosti odrazovat. (-hp-)

Žlutý kvítek hlásí:

Všem správným chlapcům a děvčatům !

- Albatros v edici Karavana vydal Chatu v Jezerní kotlině (5. vydání). Celkový náklad činil 240 000 výtisků!
- V Olympii už vytiskly Chatu v Jezerní kotlině v nákladu 120 000 výtisků. Můžeme ji čekat na trhu každou chvíli.
- V edičním plánu Olympie na rok 1989 je souborné vydání románů Záhada hlavolamu, Stínadla se bouří a Tajemství Velkého Vonta. Kniha se bude jmenovat 3x Stínadla a má stát 38,- Kčs.
- Olympia má zájem o knižní vydání Strachu nad Bobří řekou, který na pokračování vychází v týdeníku Naše rodina.
- V únoru či březnu bude ČST vysílat 9 dílů seriálu Záhada hlavolamu.
- V Suprafonu vyšla SP deska s písničkami W. Ryvola - Rychlé šípy a Kapitána Kida - Sedm statečných.
- Oddílové zkušenosti J. Foglara vyjdou pod názvem Náš oddíl pravděpodobně nejdříve v zájmovém nákladu jedné TJ a poté i jako kniha.
- Po Modré roklí a Ztraceném kamarádovi se připravuje třetí díl Jeskyně Saturn. Vyjde opět v Čs. speleogické společnosti a v příloze Svobodného slova na pokračování.
- V Mladém světě vyšel rozhovor s Jaroslavem Foglarem. V tomto čísle rovněž publikovali své názory přední odborníci z oblasti mimoškolní výchovy. Jednoznačně se přiklání k J. Foglarovi a ostatním spisovatelům chlapecké a dobrodružné literatury.
- Připravuje se vydání "foglarovek" v Americe. Anglickou verzi bude ilustrovat Kája Saudek.
- Rovněž v Sovětském svazu mají zájem o souborné vydání díla Jaroslava Foglara.

Životní prostředí v K. p. Škoda

Ti z Vás, kteří se zúčastnili zajímavé přednášky z cyklu svazáckého vzdělávání 1989 "TVORBA A OCHRANA ŽIVOTNÍHO PROSTŘEDÍ" od fundovaného lektora Ing. Jiřího Kydlíčka v lednu tohoto roku, by jistě měli námítky již proti samotnému názvu příspěvku a opravili by jej na "PROSTŘEDÍ v K. p. ŠKODA". A to proto, že spojení "ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ" má význam vždy s dalším upřesněním: "ČLOVĚKA, PSA, CHROUSTA ...". Naproti tomu, pokud hovoříme v širším smyslu, stačí termín PROSTŘEDÍ. Ovšem stávající způsob užívání těchto pojmů je dosti zažitý a zřejmě jej čeká podobný osud jako pojmu teploměr - teplotoměr apod.

Nyní k vlastnímu problému. Někomu se možná zdá problematika zcela podřadná ve srovnání s problémy, které musí náš podnik řešit (přebudování ekonomického mechanismu, zastaralé výrobní zařízení, nadměrné zásoby...).

Někdo si naproti tomu myslí, že je absurdní zabývat se životním prostředím uvnitř organizace, která sama patří k největším znečišťovatelům okolí - města Plzeň, která je mimochodem zařazena mezi 8 průmyslových oblastí ČSSR s nejvíce narušeným životním prostředím. Ovšem pro nás pracovníky k. p. Škoda (a je nás okolo 30 000) to znamená řešit prostředí, ve kterém trávíme skoro 9 hodin denně. A problém je o to závažnější, že se projeví důsledky dlouholetého podceňování této oblasti. A co tím mám na mysli? Především nadměrné množství prachu, špíny a nejrůznějších nečistot, kterými je pokryto v centrální části podniku prakticky vše: silnice, chodníky, budovy, volná prostranství. Dále spoustu různého, zřejmě nepotřebného materiálu, který je složen na nejrůznějších místech, ale určitě ne tam, kde by měl být. Dále polorozpadlé zdi některých objektů, špinavá okna atd.

Všechny tyto aspekty se nám zjeví v jiném světle, pokud se na to podíváme tak, jak se většinou bohužel dívá málokdo, tj. z pohledu komplexně ekonomického. A právě takovéto pohledy jsou zárukou aktivní bilance v případě samofinancování: zhoršující se životní prostředí = přímý vliv na zdraví člověka - zvyšuje se nemocnost a dokladem tohoto faktu je soustavné zkracování střední délky života v ČSSR. A dále je to vliv okolí na náladu člověka, na jeho chuť do práce. Jistě by bylo zajímavé vyčíslit k jakým ztrátám denně by docházelo, kdyby např. vliv zhoršeného životního prostředí ovlivnil pracovní výkonnost každého z nás o 1 % (a tudíž jak kdyby denně nepracovalo 300 lidí z oněch 30 000, ale bralo by mzdu).

Nyní ještě zbývá vyjádřit názor na řešení této situace. Dle mého názoru je třeba hlavní příčiny hledat v nedostatecích stávajícího systému řízení (a zde se přímo nabízí slova předsedy JZD AK Slušovice Ing. Čuby: "Na to, abych poznal jaký je kdy systém řízení, stačí, abych se podíval, jaký je kde pořádek".) A tam by také měly směřovat hlavní snahy o řešení této problematiky.

Nicméně k odstranění některých nedostatků může přispět každý z nás. A to například v úpravě zeleně v závodě formou dobrovolných brigád, závazků apod. V této souvislosti je na místě připomenout, že v našem závodě byla od X/88 zřízena KOMISE PRO ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ jako poradní orgán ředitele závodu. A jednou z náplní její práce je právě sladění těchto dosud roztržštěných a tudíž nevyužitých aktivit. Samozřejmě, že jsou vítány jakékoliv podněty a návrhy pro činnost. SSM zastupuje v této komisi Ing. Halvíček.

Na závěr tohoto zamyšlení uvedu, jak je problematika životního prostředí řešena v nedávno schváleném "Zákonu o státním podniku": "Podnik je povinen uskutečňovat svou činnost tak, aby co nejúčinněji chránil životní prostředí před škodlivými vlivy, které jsou jeho činností vyvolávány, zejména aby neohrožoval zdraví občanů". (-eh-)

ANKETNÍ OTÁZKA PRO PŘÍŠTÍ ČÍSLO:

je chápána jako pobídka pro každého, kdo čte náš časopis. Tentokrát vyjádřete svůj názor na problém:

PROČ JE SSM FORMÁLNÍ ?

První stanovisko je již uvedeno v tomto čísle na straně 4. Čekáme na Vaše písemné odpovědi. Kam je máte posílat se dozvíte na poslední straně časopisu, nebo je zašlete přímo na předsedu ČZO SSM ZIS Vladimíra Klementa - tel. 5911.

(-eh-)

NEMUSÍME MÍT VŠECHNO !

Také jste si přečetli v RP jak na Kubě shánějí valuty? Ne? Tak tedy. Pracující letiště v Havaně odevzdali státu přes sto tisíc dolarů. Kde je sebrali? No přece na spropitném. Nosič jde, odveze kufr a vezme do kapsy dolar.

Co vy na to? Dnes, kdy se potírá úplatkářství a podobné jevy? Podle mně nemusíme mít všechno a obírat cizince o "dyška" bych se styděl. Stačí, že nám tuto ostudu obstarávají naši schopní veksláci.

(-hp-)

E. I. SETON - Není těžké položit život za kamaráda, ale je těžké najít kamaráda, který by za to stál.

psáno na březové kůře

Kdysi bylo v módě, že kdejaký časopis či noviny měly trampskou rubriku, tu větší, tu menší. Mělo to dopomoci zvýšení zájmu čtenářů, neboť tramping "letěl". Od té doby se hodně změnilo, a tak v současné době nemáme, kromě Tábořevého ohně v Mladém světě, dříve řízeného spatričnickým Henzou Dobíášem a dnes "Velkým bílým otcem festivalového trampingu" Juppem Konečným, žádnou oficiální tiskevinu.

Tento nedostatek se bude alespoň částečně snažit odstranit tato dvoustrana, neboť se domníváme, že mezi čtenáři je dost těch, kteří o víkendů mizí s tornou na zádech za medrové horizonty. Těm zbývajícím to třeba pomůže lépe poznat "ty divný lidi", kterými se Plzeň díky Portě zazelená vždy začátkem července.

Chceme zde tiskovat povídky a básničky trampských autorů, ale nebudeme se vyhýbat ani různým názorům, týkajícím se trampského hnutí, "portovních" hudebních žánrů atd. Každý může přispět svojí troškou do mlýna - povídkou, básničkou, kresbou, fotkou - i Ty !

THE OCAS WESTERN STORY

"Potřebuju vecas! Rezatej, chlupatej, velikej! Liščí!" upřesnila jsem, když jsem viděla vyděšené obličej své radičů. Vrátila jsem se právě z přátelského posezení v jisté vinárně a na tváři mých blízkých bylo patrné, že čekali leccos, ale takhle ne.

"Proč?", vypravil ze sebe nakonec můj tatínek. "Proč vecas? Na co ty potřebuješ vecas?"

"Na klobouk", štkla jsem, "na krásnej velikej zelenej stetson, kterej si hned zítra jdu koupit. Na stetson vecas. Je to tak těžký pochopit?"

"V tom budeš chodit po Praze?" zeptala se opatrně maminka a z očí jí zářil nevyslovený dovětek: "Pitomá jseš na to dost." "Nědě!" zavyla jsem v odpověď a zauvažovala, existuje-li na světě ještě alespoň jeden tak nepochopený člověk jako já. "V tom nebudeš chodit po Praze, v tom budeme jezdit na vandry!"

"Na vandry s vecasem? Kdes to sebrala?" zeptala se moje sestra a z tonu jejího hlasu bylo patrné, že mnou hluboce opovrhne. A přece. Někde na hranici mých vzpomínek byla zasunutá představa generála Custersa s bílým stetsonem, jak velí své sedmé kavalerii u Little Big Hornu, a taky Butch Cassidy a Sundance Kid a kovbojská sombréra

a ta zlatá nádhera filmu Tenkrát na západě....

... "Tak máte věci nebo nemáte?", položila jsem rodičům poslední sugestivní otázku. Ha, nápad, bleskle mi najednou hlavou. Kdysi tati přivezl domů liščí ohon a sestra si ho jako malá přivázala na klacek a měla ho jako mávátke.

"Kde je ten věc?" , zeptala jsem se jí vztekle.

"Jakej?" zaskakovala a zmateně se smula do rohu.

"Mělaš ho jako mávátke a hrála sis s ním! Kde ho máš, koukej ho vyklopit!"

Nakonec se naši dohodli, že se po očasu tedy podívají, a jestli ho najdou, tak ať si ho nosím třeba na krku, ale že ho spíš nenajdou, protože se nejspíš už dávno vyhodil.

Nebyla jsem ochotna promeškat ani minutu a začala jsem tedy obtelefonovávat své známé a přátele. Rozrušena představou sebe samé se stetoskem a liščím ocasem jsem se většinou zapomínala představit, takže hodně kamarádů praštilo se sluchátkem již po prvním dotazu. Ještě hůř dopadli ti, kteří nebyli doma a kterým jsem po rodičích a příbuzných zanechávala stupidní vzkazy. Do noci u nás vyzváněl telefon, z velké části proto, aby mi někdo strašně vynadal, zbytek proto, aby si nechal celou věc zdlehouvě vysvětlit a pak zdrženlivě prohlásil, že ocas nemá.

Ti přátelé, které jsem zastihla doma, většinou nechápali co chci, popřípadě pochopili špatně, jako například bývalý spolužák Vladimír, který prohlásil, že svůj ocas nedá ani za zlaté prase.

Během následujícího měsíce jsem s překvapením zjistila, že mě má bývalí přátelé povětšinou nezdraví, a všichni bez výjimky si o mně myslí jen to nejhorší.

Byla jsem na infarkt, když jsem zjistila, že spousta mých spoluvandrevníků již ocasy má. "Přece není možný, aby nikde z vás neměl věc!" , křičela jsem na své spolužáky a bušila nově zakoupeným custe-revským stetoskem do stolu. "Kdejakěj seveřan a jižan mají ocasy, kdejaká nula trampuje po světě s koženým pendrekem a věcasm, jen já ne!"

Ach, jak jsem záviděla všem těm Budulínkům, Smelíčkům a sedmí trapaslíkům, kteří vcelku mohli k ocasu přijít, a ani by nevěděli jak, a jak jsem byla nešťastná, když jsme se pak sešli na nádraží, já a armáda mých ocasatých přátel. Pak jsem však zazářila.

"Vy ste aspoň rozumná," povídá mi průvodčí ve vlaku, "vy budete vedoucí, né? Tuty pubertáci, co nosí pár chlupů na klobouku a hned si myslí, že sou sedum statečnejch, ty mi vám tak lezeu na nervy! Fuj, vy ste výkvět českýho národa, vy moulové!" vykřikl na závěr a plivl bandě ocasníků pod nohy. Zaradovala jsem se.

Radovala jsem se i tehdy, když zbabělý kamarád Hagen, jenž neunesl představu být považován za puberťáka, zahanbeně ošesal svůj klobouk a liščíka pietně zahrabal kdesi v lese. Nejezděte tam, už tam není. Nosím teď na krásném velikém zeleném stetosku rezatej, chlupatej a velikej ocas, jsem všech sedm statečných dohromady a přítel Hagen je pouhý bezocasý velitel tlupy ocasatých puberťáků.

-Evelyn- /Praha/

povídka vyhrála 1.místo v soutěži Trapsavec 1988 v kategorii
proza do 23 let.

Do našeho bulletinu může přispívat každý, kdo o to má zájem. Příspěvky zasílejte na adresu: Josef Bernard
Zahradní 25 (26 g)
Plzeň - Slovany
317 00

N Á Z O R Y BULLETIN ČZO SSM ZÁVODU TĚŽKÉ STROJÍRENSTVÍ

Rediguje: Josef Bernard

Redakční rada: Jaroslav Havlíček, Libuše Polívková, Olga Vránová, Jiří Berka, Lišák

Toto číslo vyšlo: 28. února 1989

Redakcí nevyžádané příspěvky se nevracejí.

Cena: z d a r m a

VSEDNI DEN SKODOLÁKA LOJZY

